

[Holmberg.]

understrege, at de priser, der nu ønskes opkrævet på Store-Bælt, sikkert vil blive retningsgivende for de andre færgeruters priser. Der er sikkert ingen tvivl om, at disse færgeruter også vil forhøje deres takster.

Når jeg indtil nu har sagt, at vi må forlange balance for statens driftsmidler, må jeg samtidig sige, at jeg er uenig med ministeren om den valgte fremgangsmåde, og så kan man selvfølgelig spørge: hvad skal vi så gøre? Her kan svaret vel ikke uden videre blive bestemt; der er nok flere ting, der skal tages med i betragtning, f. eks. spørgsmålet om, hvad man gør i andre lande; det må vi også se på. Hvad gør de i Sverige? Hvad gør de i England? I Sverige ved vi at de har foretaget omfattende moderniseringsbestræbelser og rationaliseringsbestræbelser. Det har vi også gjort herhjemme, men efter de oplysninger, jeg sidder inde med, er man i alt fald gået videre i Sverige.

Ved modernisering tænker jeg i allerhøjeste grad også på vognmateriellet. Der er for mig ingen tvivl om, at skal varen sælges, og det skal den, må det være en god vare, DSB kan tilbyde. Her tænker jeg også på vore lyntog, som afgjort er for gamle. Hvem vil egentlig sidde i de gamle rystekasser, når der er andre befordringsmidler? Og de andre befordringsmidler findes jo netop nu. Det samme gælder eksprestogene; materiellet er ved at blive for gammelt, og så kører de for langsomt. Varen kan ikke sælges på den måde.

Nedlæggelse af sidebanelinjer bør efter vor mening også ske i et hurtigere tempo. Det er noget, vi har drøftet før. Der er sket meget lidt her. Sidebanelinjernes kræfter er ved at være opbrugt. De er for gamle, deres tid er forbi, og folk vil ikke benytte dem. Nogle vil beklage det, andre ikke. Jeg hører ikke til dem, der særlig beklager det. En ting, vi skal tage i betragtning, er jo, at motoriseringen går sin gang. Den øgede og stigende velstand betyder, at folk selv får køretøjer, de kører ikke med bærerne i samme udstrækning som før. Det er trafikken på vejene, der tæller. Samtidig med at det er upraktisk, må vi desværre også sige, at det er sørgelig farligt, at disse tog, som vi jo ved bliver meget lidt be-

nyttet, har forkørselsret, når de kører over vejene.

Meget forandrer sig i disse år. For mange år siden var alle kloge folk enige om, at fremtiden tilhørte jernbanen. Enhver lille by med respekt for sig selv skulle have en jernbanelinje. Men den tid er altså forbi. Der ses, som jeg nævnte før, forskelligt på, i hvor hurtigt tempo sidebanelinjerne skal nedlægges. Men sidebanelinjerne må efter vor mening nedlægges i hurtigere tempo, end det er sket indtil nu. Der bygges jo broer både herhjemme og i udlandet; der anlægges nye og bedre veje; der købes flere og flere biler, og så må sidebanelinjerne høre op. De er svigtet af deres publikum. I de sidste uger har vi set en hel del regnskaber fra både privatbaner og sidebanelinjer til statsbanerne, og de har én fælles tendens: de giver underskud.

Nu har jeg anført flere ting, som kan være medvirkende til det store underskud i DSB. For mig står det sådan, at vi er nået dertil — vi nærmer os i alt fald dertil — at jernbanenettet kun bør omfatte de egentlige, store, gennemgående linjer samt — naturligvis — de store byers nærtrafik.

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi ikke ønsker at afvise enkelte takstforhøjelser, idet vi ønsker, at der skal være balance, men vi mener ikke, det er nok. Vi mener, at passagertallet kan øges gennem en bedre transportservice, end vi har; endvidere bør der måske føres en anden personalepolitik, måske også gennemføres en yderligere rationalisering, der skærer omkostningerne ned, samt, som jeg har nævnt, en hurtigere afvikling af sidebanelinjerne.

Til sidst den politiske bemærkning, at det jo egentlig er et meget kedeligt tidspunkt at komme med dette lovforslag på. Staten er næsten den første, der her forsøger at skaffe sig udligning for omsætningsskat og lønglidning. Det er, ligesom staten næsten anråber den almindelige befolkning om at vise mådehold, men den anviser selv i dette tilfælde kun én udvej: højere takster, højere omkostningsniveau. Lad os nu i udvalgsarbejdet prøve, om der ikke også kunne findes besparelser.

**Ninn-Hansen:** De to tidligere ordførere har ganske naturligt peget på det lovforslag, som den højtærede minister fik gennemført